

IOHANNIS ȘI CENTENARUL. CENTENARUL ȘI GRĂTARUL. GRĂTARUL ȘI PRIETENARUL

Cu prilejul sărbătorii Centenarul și Grătarul, în orașul lui Iohannis pretutindenarul (mare turist e bugetarul!) se va dezveli o statuie a patriotului ardelean Vaida - Voevod. Minunat, Vaida - Voevod chiar merită o statuie la Sibiu. Va fi făcută în centrul Iohannisstadt, în Parcul Astra, lângă un veceu public sau ecologic, ca să ajungă repede la destinație mititeii și comesenii care încing grătarul.

Stăm bine și la capitolul "Iohannis și prietenarul celebrează Centenarul". Prietenarul (și fiul) lui Iohannis este tenismanul Vecerde. Dacă nu-l incurca adversarul, campion ajungea prietenarul. Din păcate, tenisul nu se joacă la perete, unde Vecerde a excelat. În circuitul ATP, fiul lui Iohannis pretutindenarul a disputat doar patru meciuri, la dublu, în turneul organizat de el, la Sibiu, unde a primit patru wild card-uri. Dar asta nu-l împiedică să râvnească la postul de președinte al Federației Române de Tenis. În consecință, hărțuiește FRT de doi ani cu un proces. S-a judecat și apelul, se aștepta pronunțarea, dar a mai apărut un club din Craiova, care vrea nu știu ce, iar judecătorii au mai dat un termen. N-am aflat de ce, dar am voie să bănuiesc. Sau poate că magistratii magistrați n-au fost atenți, fiindcă breasla dumnealor are alte probleme zilele astea - oamenii vor să se pensioneze la vârsta la care ar trebui să se apuce de meserie. Revendicatorul club din Craiova nu s-a prezentat la termen. Iar Federația de Tenis e fără buget de doi ani, fiindcă și bugetofagii din MTS se dovedesc foarte curajoși. De când FRT se află în proces, angajații sunt plătiți din încasări. Bani ăia ar fi trebuit investiți în jucătorii tineri, în turnee, în echipament, dar cui să-i pese? În niciun caz presei sportive. Dacă aș fi în locul FRT, aș trimite funcționarii lunar, în ziua de leafă, în fața MTS, ca să-și ceară banii. Minunile astea se întâmplă în țara care se laudă cu Năstase și Halep. Dar feisbucarii și ziariștii îi mai și ceartă - pe Ilie când se enervează, pe Simona când se accidentează - fiindcă nu se poate așa, măi, tovarăș!

Dacă aveam presă, eram departe, departe. Departe de bulgari. Ne-am fi uitat la ei ca pe hartă, adică de sus. Dar noi ne

Răzvan Ioan BOANCHIS

facem acolo cumpărăturile și vacanțele. În ziaristică, mai ales în cea sportivă și în special în televiziile de profil, monștrii sacri au fost înlocuiți cu proștii sacri. Toți, de la Dumitru Graur până la Andrei Voichin, poartă pe umeri, cu demnitate și răspundere, parcele de Sahara, pustul fiind foarte bine distribuit. Va stricați de răș dacă îi vedeți cum se iau în serios, leșinați dacă auziți cum discută "dom'le, care e mai bun? Messi sau Ronaldo?" Problema mare, i-aș spune chiar treabă mare. Vorba lui Fănuș Neagu, "ori am mâncat eu prea multe chibrituri ori mintea lor e ocolită de fosfor". Voi încheia tot cu Fănuș. Am luat dintr-un anticariat cartea lui "Cronici afurisite", publicate în "România Literară", între 1972 și 1977. Era tânăr, 40 - 45 de ani. Cronicile sunt nedatate, dar fiți atenți cum vedea Fănuș Neagu clasamentul celor mai buni fotbaliști români ai anului 1974 sau 1975. "Nu mi-a cerut nimeni părerea, ceea ce mă face să cred că părerea mea e singura cinstită. 1. Dinu - pentru că joacă-n echipă cu mine, numai pe teren acoperit, și nu ne sperie gheața (pagina 196). M-am oprit la Dinu, fiindcă de atâtea ori l-am văzut luptând singur împotriva tuturor (hopa, de aici vine «singur împotriva tuturor»? - n.m.). El, ca și Dobrin și Dumitru, când e înfrânt bea singur paharul de tristețe neagră. Dinu s-a născut ca să se piardă pe sine pentru întreaga echipă (pagina 131, alt clasament, probabil 1973). 2. Lucescu - s-a mutat cu casa lângă mine și se întălesc vestelele la alimentară. 3. Nunweiler VI - pentru că e fiul balerinului Oprea Vlase, cu care joc eu table. 4. Dumitrache - cel mai mare talent al ultimilor zece ani, căruia îi e drag de fotbal cum imi e mie drag să fac revelațiunile la federație. 5. Dobrin - singurul jucător de bun simț. A ajuns la suprema înțelepciune. Deșertăciune, deșertăciune, totul e deșertăciune, drept pentru care deșertă la restaurantul din centru." ■

NATIONAL
Cotidian fondat în 1997

Anul XXII • Nr. 6201 • JOI, 18 OCTOMBRIE 2018 • 2 LEI www.national.ro

Klaus Iohannis va câștiga alegerile cu o altă minciună

În campania din 2014, Klaus Iohannis a pornit la drum cu un pachet de 18 promisiuni de care ar fi trebuit să se țină imediat ce făcea primul pas în curtea Cotroceniului. Am rezerve că și le-ar mai aduce aminte lumea. De asemenea, am rezerve și că alegătorii din străinătate știu cum și de ce l-au votat. Nu cred că vreun spălător auto din vreun service londonez sau un culegător de căpșuni să fi înțeles ce este politica de capital sau care ar fi avantajele aderării la moneda euro, visul prezidențial. Noroc cu calculatoarele care și-au fugarit cifrele pe ecran, ca la păcănele, până când Iohannis a ieșit câștigător.

paginile 4-5

„CARTELELUL GENERALILOR” LUI ZIȘU, PUCI ÎN SISTEM!

EXCLUSIV

PAG. 2-3

Tudorel încurcă lumea!

Marea reformă a Justiției a fost deja nu neapărat îngropată definitiv, cât mai mult băgată în derizoriu de ultimele "boroboate" ale ministrului Tudorel Toader. Cel care, după pasul înainte făcut prin succesul istoric reperat prin reușita revocării Laurei Codruța Kovesi din fruntea Direcției Naționale Anticorupție tocmai ce a făcut acum alți doi înapoi. Pentru că OUG-ul pe legile Justiției s-a și dezumflat ca un balon de săpun, singura realizare a inițiatorului fiind că astfel a reușit performanța greu de digerat de către actuala putere politică că a băgat pur și simplu în ceață pe toată lumea, de la societatea civilă la actuala coaliție de guvernare și de la partenerii occidentali la chiar instituțiile aparținând Justiției.

pagina 3

ING buzunărește la drumul mare

pagina 7

Ungaria aruncă la gunoii ideologia genderistă!

PAG. 8-9

Poza zilei

Asta înseamnă să fii Under 21. Să te califici după 20 de ani la turneul final al Campionatului European de tineret. Plus multă pizza!

Scandalul jurnalistului ucis și tranșat pe muzică

PAG. 10-11

1€ ➔ 4.6667 lei
1\$ ➔ 4.0359 lei
1CHF ➔ 4.0684 lei

Bitcoin BTC ➔ \$ 6.506
Ripple XRP ➔ \$ 0,4606
Ethereum ETH ➔ \$ 205,97

OAMENI ȘI ISTORIE DE CENTENAR
Aurel Vlad, destin unionist

S-a născut în ianuarie 1875, la Orăștie, în Varmeghia Hunedoarei (Comitatul Hunedoara), în familia secretarului de magistratură Alexandru Claudiu Vlad. Cea care i-a dat viață, Aurelia Vlad, era una dintre cele patru fiice ale istoricului și publicistului Gheorghe Barițiu. După școala primară și Liceul reformat maghiar din Orăștie, Aurel Vlad urmează cursurile Universității din Budapesta - Facultatea de Drept și Științe Politice, primind o bursă din partea Fundației Gojdu. După absolvire, face un stagiu de trei ani de practică în biroul unui avocat din Hateg, pregătindu-se în același timp pentru doctorat, titlu dobândit în 1899. Se implică profesional în procesul "Cununa lui Avram Iancu", ca apărător (în februarie 1900, trei

studenti sunt condamnați la temniță pentru prăznuirea lui Iancu, după ce depun la mormântul acestuia o coroană de lauri, înconjurată cu panglica Tricolorului). Trei ani mai târziu, Aurel Vlad - devenit între timp director executiv al Băncii Ardeleana din Orăștie și proprietar al stațiunii balneare Geoagiu - câștigă fotoliu de deputat în Dieta Ungariei, unde și-i aproprie pe ceilalți frunzași-patrioți români, Alexandru Vaida-Voevod, Vasile Goldiș și Cicio-Pop. De altfel, toți patru vor participa în 1914 la funeraliile Regelui Carol I al României, ocazie cu care vor suda legăturile cu cercurile politice din Regat. În toamna anului 1918, în calitate sa de reprezentant al noului val activist al Partidului Național Român, alături de Ma-

niu, Vaida-Voevod sau Comșa, Aurel Vlad va juca un rol important în făurirea Statului Național Unitar Român. La Marea Adunare de la Alba Iulia, din 1 Decembrie, Vlad este ales vicepreședinte al Consiliului Dirigent, primind să se ocupe și de resortul Finanțelor. Zece zile mai târziu, împreună cu Maniu, Vaida-Voevod și Goldiș, participă la București la înmânarea Regelui Ferdinand I a Actului Unirii. Urmează includerea sa în primul Guvern al României Mari, condus de Vaida-Voevod, unde ocupă postul de ministru al Finanțelor. Ulterior, devine membru fondator și frunzaș al Partidului Național Țărănesc, pentru ca mai apoi să opteze pentru un fotoliu de independent, postură din care este numit ministru al

Cultelor și Artelor, în guvernul Maniu (1928). Se implică în Frontul Renașterii Naționale și este decorat de Carol al II-lea. Se retrage din politică în 1938, pe fondul convulsiilor politice interne. În mai 1950, Aurel Vlad este arestat de regimul represiv și i se confiscă întreaga avere. Moare trei ani mai târziu, în Penitenciarul Sighet, fiind azvârlit într-o groapă comună, unde fusese aruncat și trupul camaradului său unionist, Iuliu Maniu. ■

Material realizat în cadrul "București-Centenar" - Program Cultural derulat de Primăria Municipiului București prin Administrația Monumentelor și Patrimoniului Turistic